

Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος, το καύχημα της μυστικής θεολογίας (Αλέξανδρος Χριστοδούλου, Θεολόγος)

/ [Πεμπτούσία](#)

Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος (12 Οκτωβρίου)

Ο άγιος Συμεών, το μέγα καύχημα της μυστικής θεολογίας, γεννήθηκε στη Γαλάτεια της Παφλαγονίας το έτος 957 από γονείς ευγενείς και διακεκριμένους στην επαρχία τους που φρόντισαν για την μόρφωσή του. Σε ηλικία 11 ετών τον στέλλουν στην Κωνσταντινούπολη σε συγγενικά τους πρόσωπα, και από αυτή την ηλικία δέχεται τα πρώτα μαθήματα και σύντομα επιδίδεται στην ταχυγραφία και καλλιγραφία. Για να μη δυσареστήσει τον θείο του δέχεται αξίωμα στα ανάκτορα, αν και δεν τον συγκίνησαν ποτέ οι κοσμικές θέσεις, γι' αυτό και εγκατέλειψε τη θέση μετά τη γνωριμία του με τον πνευματικό του, άγιο Συμεών τον Ευλαβή τον Στουδίτη. Σε ηλικία 14 ετών πηγαίνει στην περίφημη Μονή του Στουδίου επιθυμώντας να μείνει κοντά στον πνευματικό του πατέρα ο οποίος δεν συμφωνεί λόγω της ηλικίας του να μείνει στο μοναστήρι.

Όταν ο Συμεών βρισκόταν στην ηλικία των 20 ετών, δέχθηκε μια ιδιαίτερη ευλογία από τον Θεό. Μια νύχτα, και κατά την ώρα που με δάκρυα προσευχόταν, γέμισε το δωμάτιό του με άπλετο φως. Ο ίδιος κατελήφθη από έκσταση και ο νους του ανυψώθηκε στα ουράνια. Εκεί είδε να στέκεται μέσα στο φως ο πνευματικός του πατέρας Συμεών ο Ευλαβής. Η χαρά και η έκπληξη για τη θεία οπτασία πλημμυρίζουν την καρδιά του νεαρού Συμεών.

Σε ηλικία 26 χρόνων ο πνευματικός του τού ανακοίνωσε ότι μπορεί να γίνει μοναχός. Αναχωρεί κατόπιν για την πατρίδα του τη Γαλάτη, όπου και ανακοινώνει τα σχέδιά του στους γονείς του, οι οποίοι αντιδρούν και προσπαθούν να τον αποτρέψουν αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Επιστρέφοντας στην Κωνσταντινούπολη γίνεται μοναχός στη Μονή Στουδίου με το όνομα Συμεών.

Η απόλυτη υπακοή του στον πνευματικό του πατέρα, μαζί με το γεγονός ότι έχει εμφανή πνευματική πρόοδο, ξεσήκωσε τον φθόνο των υπόλοιπων μοναχών. Η διαβολή που του έγινε ανάγκασε τον ηγούμενο να τον διώξει από τη μονή. Ο γέροντάς του τότε τον οδήγησε, δόκιμο ακόμη, στην πλησιόχωρη Μονή του αγίου Μάμαντος του Ξηροκέρκου, όπου ηγούμενος ήταν ο ενάρετος Αντώνιος. Εκεί ο γέροντάς του Συμεών ο Ευλαβής τον έκειρε πλέον μοναχό σε ηλικία 29 ετών. Δεν πέρασαν παρά δύο χρόνια από τότε, και το έτος 988 απεβίωσε ο ενάρετος

ηγούμενος της Μονής του αγίου Μάμαντος Αντώνιος. Όλοι οι μοναχοί τότε με τη σύμφωνη γνώμη του Πατριάρχη Νικολάου Β΄ του Χρυσοβέργη εκλέγουν ηγούμενο τον Συμεών. Κατόπιν αυτών χειροτονείται πρεσβύτερος και τοποθετείται ηγούμενος της Μονής.

Ως ηγούμενος της Μονής του αγίου Μάμαντος ο Συμεών ο Νέος είχε να αντιμετωπίσει τα οικοδομικά της Μονής, η οποία βρισκόταν σε ημιερείπωμένη κατάσταση και την πνευματική καλλιέργεια και συγκρότηση των μοναχών οι οποίοι ήσαν αμύητοι σε θέματα νηπτικής θεολογίας και θεωρίας του θείου φωτός. Έφθασαν μάλιστα στο σημείο τριάντα περίπου μοναχοί κατά τη διάρκεια κατηχήσεως - ομιλίας του Συμεών εντός του ιερού ναού να ορμήσουν κυριολεκτικά εναντίον του με φωνές και απειλητικές διαθέσεις.

Μετά από αυτό το περιστατικό ο Συμεών παραμένει στη θέση του ηγουμένου για 25 ολόκληρα χρόνια, και το 1013 παραδίδει την ηγουμενία στον μαθητή του Αρσένιο, ενώ ο ίδιος αποσύρεται σε κοντινό ησυχαστήριο. Βρίσκεται ήδη στην ηλικία των 57 ετών, και μέσα στην ησυχία επιδίδεται πλέον στο συγγραφικό του έργο.

Η τιμή προς τον πνευματικό του πατέρα Συμεών, του οποίου την αγιότητα αποδεχόταν και ήθελε να εορτάζει τη μνήμη του βρήκε αντίθετο τον Μητροπολίτη Νικομηδείας Στέφανο, ο οποίος έπεσε τον Πατριάρχη αφενός να του απαγορεύσει κάθε απόδοση τιμής στον Συμεών τον Ευλαβή και αφετέρου να τον εξορίσει στην περιοχή της Χρυσουπόλεως. Ο άγιος Συμεών εγκαθίσταται σε ένα ερημοκκλήσι της Αγίας Μαρίνας. Ο Πατριάρχης αργότερα τον αθώνει και τον απαλλάσσει από την εξορία επιτρέποντάς του να εορτάζει ιδιωτικά μόνο τη μνήμη του πνευματικού του. Ο Συμεών προτιμά την ερημία της αγίας Μαρίνας, προς τιμήν της οποίας ανήγειρε και νέο ναό, και σχηματίζει γύρω απ' αυτόν μικρό ποίμνιο. Παραμένει εκεί έως το 1037, όταν τον βρίσκει ο θάνατος σε ηλικία 79-80 ετών.

Προέβλεψε την ημέρα του θανάτου του, γι' αυτό και ετοιμάστηκε κατάλληλα. Έβαλε τους μαθητές του, αφού κοινωνήσε των αχράντων Μυστηρίων - όπως έκανε κάθε μέρα - να ψάλλουν τη νεκρώσιμη ακολουθία, και εκείνος, μόλις τελείωσε την προσευχή του, σταύρωσε τα χέρια, τακτοποίησε το σώμα του με ηρεμία και είπε: «Εις χείρας σου, Χριστέ Βασιλεύ, το πνεύμα μου παρατίθημι».

Την προσωνυμία «Νέος Θεολόγος» την απέκτησε τόσο με τη ζωή του όσο και με τα έργα του στη μυστική αίσθηση της θείας αγάπης και του φωτός. Σημαντικότερα έργα του είναι οι «Κατηχήσεις», οι «Ύμνοι Θείων Ερώτων» και τα «Πρακτικά και Θεολογικά Κεφάλαια». Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς λέει ότι «αν κάποιος τα συγγράμματά του τα ονομάσει συγγράμματα ζωής, δεν θα υπερβάλλει». «Ο άγιος

Συμείων είναι όντως ο άνθρωπος του Αγίου Πνεύματος, μύστης και θεολόγος του μεγάλου της ευσεβείας μυστηρίου, του Θεανθρώπου Χριστού. Είναι ίσως ο πιο Χριστοκεντρικός από όλους τους Πατέρες, γιατί είναι πράγματι ο γνήσιος πατήρ της οικουμενικής Ορθοδοξίας» όπως αναφέρει ο επίσκοπος Αθανάσιος Γιέφτιτς.

Η μνήμη του εορτάζεται στις 12 Μαρτίου, ημέρα της κοιμήσεώς του, επειδή όμως συμπίπτει με τη νηστεία τη Μεγάλης Τεσσαρακοστής, μετατίθεται στις 12 Οκτωβρίου.